

Τα 100 Χρόνια του Δημοτικού Σχολείου Κάτω Πύργου: Μνήμες και Διηγήσεις

Το Δημοτικό Σχολείο Κάτω Πύργου, με ιστορία που εκτείνεται σε έναν αιώνα, αποτελεί σημείο αναφοράς για την εκπαίδευση και την κοινωνική ζωή της περιοχής. Ιδρύθηκε το 1923 με μόλις 27 μαθητές και αρχικά στεγαζόταν σε ένα νεοκλασικό κτίριο στο κέντρο του χωριού. Μέσα από τις μαρτυρίες των παλαιών μαθητών, αναβιώνουν οι μνήμες μιας εποχής γεμάτης προκλήσεις, αλλά και όμορφες στιγμές.

Ο Σχολικός Πληθυσμός και οι Τάξεις

Σύμφωνα με τις διηγήσεις των αποφοίτων, η τάξη τους, που περιλάμβανε οκτώ κορίτσια και επτά αγόρια, ήταν από τις πρώτες που παρακολούθησαν μαθήματα στο σχολείο. Το Δημοτικό Σχολείο τότε (1936) είχε περίπου 80-100 μαθητές, οι οποίοι χωρίζονταν σε δύο τάξεις, από την πρώτη έως την έκτη. Οι μαθήτριες φορούσαν σχολική στολή, που περιλάμβανε καρό ποδιά και κοντές κάλτσες, τα αγόρια δεν είχαν συγκεκριμένη στολή, φορούσαν ό,τι ρούχα ήθελαν.

Με την αύξηση του πληθυσμού της περιοχής, οι ανάγκες για στέγαση των μαθητών έγιναν πιο επιτακτικές. Έτσι, το 1973, στο χώρο του παλιού νεοκλασικού σχολείου, ανεγέρθη το νέο σχολικό κτίριο, το οποίο λειτουργεί μέχρι σήμερα. Πριν από το 1974, το σχολείο φιλοξενούσε 170 μαθητές.

Το Σχολικό Κτίριο

Το σχολικό κτίριο ήταν παλιό και κτισμένο σε ύψωμα, με τρεις αίθουσες διδασκαλίας και ένα υπόγειο, το οποίο χρησιμοποιούνταν ως αποθήκη για τον σχολικό κήπο. Η περιγραφή του κτιρίου περιλαμβάνει δώδεκα σκαλιά που οδηγούσαν στις τάξεις κι έναν όμορφο κήπο γεμάτο λουλούδια, όπως τριανταφυλλίες, που οι μαθητές έκοβαν για να τα πάρουν στο σπίτι.

Το Πρόγραμμα Σπουδών

Η εκπαίδευση περιλάμβανε μαθήματα όπως ιστορία, γεωγραφία, γλώσσα, αριθμητική και φυσικές επιστήμες. Οι μαθητές θυμούνται ότι οι δάσκαλοί τους ήταν αυστηροί αλλά και δίκαιοι, με τη δασκάλα τους να τους διδάσκει μουσική και τέχνη. Οι μαθητές έπρεπε να διαβάζουν και να κάνουν εργασίες στο σπίτι, και οι δάσκαλοι τους έδιναν μολύβια και σβηστήρια.

Η Σχολική Ζωή

Η σχολική ζωή ήταν γεμάτη δραστηριότητες και παιχνίδια. Οι μαθητές συμμετείχαν σε γυμναστική, έπαιζαν ποδόσφαιρο και «λίγκρα», μια παραδοσιακή παιδική δραστηριότητα. Επίσης, συμμετείχαν σε χορούς και εκδρομές, οι οποίες πραγματοποιούνταν με τα πόδια, τραγουδώντας καθ' οδόν. Η έλλειψη μέσων μεταφοράς δεν εμπόδιζε την ενότητα και τη συνεργασία μεταξύ των μαθητών.

Η Σχέση με τους Δασκάλους

Η σχέση των μαθητών με τους δασκάλους ήταν γεμάτη σεβασμό. Οι δάσκαλοι γνώριζαν τις οικογένειες των μαθητών και φρόντιζαν για την πρόοδο τους. Οι μαθητές θυμούνται την

αυστηρότητα των δασκάλων, οι οποίοι απαιτούσαν σεβασμό και πειθαρχία. Παρά τις αυστηρές συνθήκες, οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να απολαμβάνουν τη διδασκαλία τους και να δημιουργούν όμορφες αναμνήσεις.

Οικογενειακή Ζωή και Δυσκολίες

Οι γονείς των μαθητών εργάζονταν σκληρά στα χωράφια και δεν είχαν την εκπαίδευση που θα τους επέτρεπε να βοηθήσουν τα παιδιά τους στα μαθήματα. Οι μαθητές έπρεπε να είναι ανεξάρτητοι, διαβάζοντας ακόμα και τα απογεύματα με τη βοήθεια λαμπών πετρελαίου. Η σκληρή ζωή και οι περιορισμένες δυνατότητες δεν τους εμπόδισαν να αποκτήσουν γνώσεις και να εξελιχθούν.

Δυστυχώς, η τούρκικη εισβολή του 1974 οδήγησε στον πλήρη αποκλεισμό της περιοχής, με αποτέλεσμα την απομόνωση των κατοίκων και τη ραγδαία μείωση των μαθητών του σχολείου. Οι ευκαιρίες μόρφωσης και εξεύρεσης εργασίας έγιναν ανύπαρκτες, οδηγώντας πολλούς κατοίκους να εγκαταλείψουν την περιοχή.

Σημαντικές Στιγμές και Αναμνήσεις

Οι μαθητές θυμούνται τις καθημερινές προκλήσεις και τις όμορφες στιγμές που πέρασαν στο σχολείο, όπως οι εκδρομές και οι δραστηριότητες. Θυμούνται με νοσταλγία τα γεύματα που έφερναν από το σπίτι και τις απλές χαρές της παιδικής τους ηλικίας. Οι γονείς τους, αν και δεν μπορούσαν να τους βοηθήσουν στα μαθήματα, τους δίδαξαν τις αξίες της σκληρής δουλειάς και της επιμονής.

Η ιστορία του Δημοτικού Σχολείου Κάτω Πύργου είναι γεμάτη από διηγήσεις που αναδεικνύουν τη σημασία της εκπαίδευσης και τις προκλήσεις που αντιμετώπισαν οι μαθητές σε μια εποχή που η γνώση ήταν πολύτιμη. Οι μνήμες αυτές μας θυμίζουν την αξία της εκπαίδευσης και την ανάγκη για συνεχή πρόοδο στην κοινωνία μας.